

LIBRIS

We know
books

LEPURELE ȘI URSOAICA

Un Rege Rău
este un Lucru Trist

SCRISĂ DE
JULIAN GOUGH

ILUSTRATĂ DE
JIM FIELD

LIBRIS

We know
books

Iepurele era în mijlocul unui somn
profund și liniștit de iarnă... până când
visă că Lupul era cât pe ce să-l mănânce.

AAAαααAAAαααAAAHHHHHHH!!!!!!

Iepurele făcu un salt și se trezi.

– Oh, ce ușurare! Era doar un vis, spuse el, căscând și încercând să se întindă. Stai un pic, asta nu e vizuina mea cea mare și minunată. De ce sunt într-o peșteră mică și împuțită?

– Mrrrr... nu mă face împuțit! zise Lupul. Vocea lui era puțin înfundată, pentru că...

– Oh, nu! **SUNT ÎN GURA ÎMPUȚITĂ A LUPULUI!!!** țipă Iepurele.

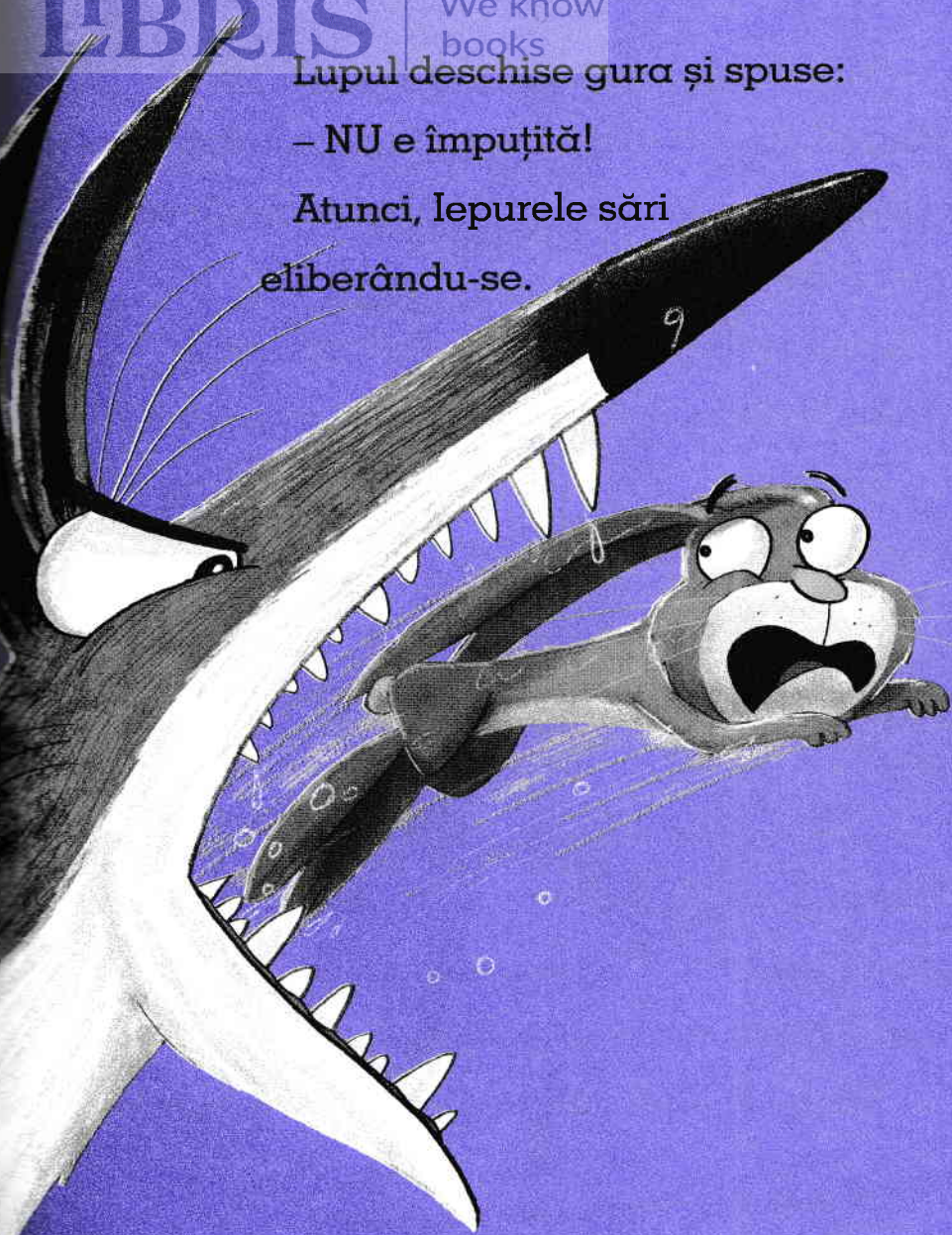
LIBRIS

We know
books

Lupul deschise gura și spuse:

- NU e împuțită!

Atunci, iepurele sări
eliberându-se.

– Vino înapoi, mic dejun fricos ce ești!
strigă Lupul, și alergă după Iepure afară din
vizuina lui, în jos, pe deal și până sus, în sus,
pe cealaltă parte.

Iepurele se năpusti în peștera Ursoaicei
gâfâind și începu s-o scuture ca s-o trezească.

– Hmmm....? făcu Ursoaica. Oh! Ce caută
Lupul aici, Iepure?

– EL...

Dar Lupul îi puse Iepurelui o labă peste
gură.

– ... te vizitez, dragă Ursoaică! zise Lupul.
Pentru Companie. Poate am putea juca un
joc de societate. Doar tu și cu mine... și câțiva
dintre prietenii tăi mai delicioși...

– Mmm! Nnnnn! Mmmmmmm! făcu Iepurele.

LBRIS

We know
books

Ursoaica se încruntă la Lup.

– Dar mereu te cerți cu mine de la reguli...

– Ba nu! strigă Lupul.

– ... și faci mișcări șmecherești și ilegale...

– Niciodată! strigă Lupul, și fugi afară din peșteră, cu tot cu iepure.

– ...și, spuse Ursoaica, apucându-l pe Lup de o ureche, îmi mănânci prietenii când nu mă uit.

– Au... NU! Ei, bine, da, zise Lupul, în timp ce iepurele se eliberă. Dar probabil că i-aș mânca doar pe câțiva dintre cei mai *mici*. Ai atât de mulți, încât nici n-o să-ți lipsească.

– *Eu* mi-aș lipsi! spuse Iepurele, ascunzându-se în spatele Ursoaicei.

– Nu ești aici ca să te joci
jocuri de societate, Lupule!
zise Ursoaica. De ce ești aici?

Lupul oftă.

– Sunt complet *mort de foame*.
Burta îi ghiorțai, dându-i
dreptate.

– Iarna asta ține prea mult.
N-a mai rămas nimic de
mâncare în Pădurea Întunecată.

– Atunci, **MORI DE FOAME!**
țipă Iepurele. Haide, Ursoaico,
fă-l pe Lup să plece!

– Dar...

Ursoaica își dorea să fie suficient de trează
ca să rezolve această problemă dificilă.

– Poate i-am putea da din mâncarea
noastră...

– NU!!! Dispari, Lupule!

Din spatele genunchiului

Ursoaicei, Iepurele arată spre Lup:

– Asta e Valea noastră, nu a ta!

